ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ
NIAL FENNELLY
της 24ης Απριλίου 1997 *

1. Με την υπό κρίση προδικαστική αίτηση, ζητείται από το Δικαστήριο να ερμηνεύσει ορισμένες διατάξεις της εκδόσεως του 1986 του Κοινού Δασμολογίου (στο εξής: ΚΔ). Το τιθέμενο ζήτημα είναι αν ορισμένες χωριστές μονάδες ηλεκτρικών συσκευών, που έχουν κατασκευαστεί για να εξασφαλίζουν την αδιάκοπη παροχή ρεύματος για ηλεκτρονικούς υπολογιστές, πρέπει, εφόσον έχουν κατασκευαστεί για να χρησιμοποιούνται μαζί, να καταταγούν σε μία και την αυτή ίδια κλάση του ΚΔ και, αν ναι, σε ποιαν.

I — Νομικό πλαίσιο

2. Η εφαρμοστέα το 1986 έκδοση του ΚΔ περιεχόταν στον κανονισμό (ΕΟΚ) 3331/85 του Συμβουλίου, της 5ης Δεκεμβρίου 1995, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 950/68 περί του Κοινού Δασμολογίου [1]. Οι σχετικές δασμολογικές κλάσεις, χωρίς να αναφέρονται οι δασμολογικές διακρίσεις, πλην όπου είναι αναγκαίο, έχουν ως εξής [2]:

«84.53 Αυτόματες μηχανές επεξεργασίας πληροφοριών και μονάδες (στοιχεία) αυτών. Μαγνητικές ή οπτικές διατάξεις ανάγνωσης, μηχανές εγγραφής των πληροφοριών σε υπόθεμα με κωδικοποιημένη μορφή και μηχανές επεξεργασίας των πληροφοριών αυτών, που δεν κατονομάζονται ή δεν περιλαμβάνονται αλλού:

(...)»

Εφόσον αυτή είναι η κλάση την οποία πράγματι επικαλέστηκε η αναιρεσείουσα της κύριας δίκης, πρέπει επίσης να αναφερθεί και μέρος της διακρίσεως της ονοματολογίας, που εκδόθηκε για στατιστικούς σκοπούς με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3631/85 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 1985, για την τροποποίηση της ονοματολογίας των εμπορευμάτων για τις στατιστικές του εξωτερικού εμπορίου της Κοινότητας και του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών [3].

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η αγγλική.

1 — ΕΕ 1985 L 331, σ. 1.

2 — Περιλαμβάνονται στα κεφάλαια 84 και 85 του τμήματος XVI και στο κεφάλαιο 90 του τμήματος XVIII του παραρτήματος του κανονισμού 3331/85.

3 — ΕΕ 1985, L 353, σ. 1 (στο εξής: Nimexe).

Η σχετική διάκριση της κλάσεως Nimexe 84.53 έχει ως εξής:

«Β Άλλες:

I Αυτόματες μηχανές επεξεργασίας πληροφοριών και μέρη αυτών:

(...)

β Μηχανές ψηφιακές:

(...)

2 Άλλες:

(...)

γγ Μονάδες περιφερειακές, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι μονάδες ελέγχου και προσαρμογής (που συνδέονται άμεσα ή έμμεσα με την κεντρική μονάδα):

(...)

33 Άλλες

(...)»

3. Οι άλλες σχετικές κλάσεις του ΚΔ έχουν ως εξής:

«85.01 Ηλεκτρογεννήτριες. Ηλεκτροκινητήρες. Μετατροπείς στρεφόμενοι ή στατοί (ανορθωτές, κλπ.). Μετασχηματιστές. Πηνία αντίδρασης και αυτεπαγωγής:

(...)

Β. Άλλες μηχανές και συσκευές:

(...)

II. Μετασχηματιστές και μετατροπείς ρεύματος στατοί (ανορθωτές, κλπ.). Πηνία αντίδρασης και αυτεπαγωγής

(...)

85.04 Ηλεκτρικοί συσσωρευτές:

(...)

90.28 Ηλεκτρικά ή ηλεκτρονικά όργανα και συσκευές μέτρησης, επαλήθευσης, ελέγχου, ρύθμισης ή ανάλυσης:»

πτουν από τη συναρμολόγηση διαφόρων αντικειμένων, καθώς και τα εμπορεύματα που παρουσιάζονται σε συνδυασμούς, στα οποία η κατάταξη δεν μπορεί να γίνει σ' εφαρμογή του κανόνα 3 α), πρέπει να κατατάσσονται σύμφωνα με την ύλη ή το είδος που δίνει σ' αυτά τον ουσιώδη τους χαρακτήρα, όταν είναι δυνατός αυτός ο καθορισμός.

(...)»

4. Ο τίτλος Ι της εκδόσεως του ΚΔ του 1986 επιγράφεται «Γενικοί Κανόνες». Στο τμήμα Α, περιλαμβάνονται «Γενικοί κανόνες για την ερμηνεία της ονοματολογίας του Κοινού Δασμολογίου». Ο γενικός κανόνας 3 ορίζει:

«Όταν τα εμπορεύματα πρέπει, εκ πρώτης όψεως, να καταταγούν σε δύο ή περισσότερες κλάσεις, σ' εφαρμογή του κανόνα 2 β), ή σε κάθε άλλη περίπτωση, η κατάταξη γίνεται σύμφωνα με τα παρακάτω:

(...)

β) Τα αναμεμειγμένα προϊόντα, τα τεχνουργήματα και τα είδη που αποτελούνται από διάφορες ύλες ή προκύ-

II — Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

5. Στις 20 Μαΐου 1986, η Codiesel — Sociedade de Apoio Técnico à Indústria Ld.ª, πορτογαλική εταιρία (στο εξής: αναιρεσείουσα της κύριας δίκης), εισήγαγε είδη ηλεκτρικού εξοπλισμού από τη Γαλλία, και ειδικότερα ένα σύστημα uninterruptible power supply (UPS) περιλαμβάνον δύο χωριστά ερμάρια [4].

6. Στην τελωνειακή της διασάφηση, η αναιρεσείουσα της κύριας δίκης είχε ζητήσει να καταταγούν τα εμπορεύματα ως «άλλες ηλεκτρονικές συσκευές μέτρησης ηλεκτρικών μεγεθών» στην κλάση 90 28 180 000 Τ του πορτογαλικού δασμολογίου. Ο τελωνειακός ελεγκτής, όμως, εγνωμάτευσε ότι

4 — Στο τιμολόγιο του εξαγωγέα, Merlin Gerlin, αναγραφόταν ότι τα δύο ερμάρια περιείχαν μία «Alpes 100 12Kva», αξίας 95 200 γαλλικών φράγκων (FF), και μία «Armoire Batteric Autonomie 30 MN», αξίας 19 040 FF.

τα εμπορεύματα έπρεπε να καταταγούν στη δασμολογική κλάση 90 28 380 000 D του πορτογαλικού δασμολογίου (η οποία αφορά ηλεκτρικές συσκευές μέτρησης ή ελέγχου). Τελικά, αμφότερες οι δασμολογικές αυτές κλάσεις κατέστησαν ανεφάρμοστες.

7. Διαφωνώντας με τη γνωμάτευση αυτή, ο εκτελωνιστής της αναιρεσείουσας τροποποίησε πάντως τη δασμολογική κλάση την οποία είχε δηλώσει προηγουμένως, προβάλλοντας αντ' αυτής την 84.53.890.900 C, για τους ακόλουθους λόγους [5]:

«Η υποβληθείσα προς εκτελωνισμό συσκευή είναι ασύγκριτα πιο σύνθετη και πιο ακριβή από έναν ρυθμιστή· αποτελείται, κατά βάση, από έναν ανορθωτή/φορτιστή, μία σειρά συσσωρευτών και ένα στατό αντιστροφέα παρακάμψεως (bypass). Οι κύριες λειτουργίες της είναι οι εξής: το κύκλωμα παρέχει ενέργεια στον υπολογιστή μέσω του ανορθωτή/φορτιστή και του μετατροπέα AC· ο ανορθωτής/φορτιστής εξασφαλίζει ταυτόχρονα ότι η σειρά συσσωρευτών παραμένει φορτισμένη· η συνεχής τάση ρυθμίζεται κατά την έξοδο του μετατροπέα AC στην ορθή τιμή της τάσεως πλήρους φορτίσεως της σειράς συσσωρευτών. Στο πλαίσιο της αυτόνομης λειτουργίας της, η σειρά συσσωρευτών παρέχει την αναγκαία ενέργεια στον αναστροφέα για την τροφοδοσία του κρισίμου φορτίου, χωρίς να παρατηρείται καμμία διακύμανση της τάσεως κατά την έξοδο· η τάση της σειράς συσσωρευτών θα μειώνεται βαθμιαία μέχρι να φτάσει την τιμή του τέλους της αποφορτίσεως. Όταν η τάση του κυκλώματος ξαναβρεί τις κανονικές της τιμές (ή πάντως τις εντός των ορίων ανοχής τιμές) ο ανορθωτής/φορτιστής τροφοδοτεί εκ νέου τον μετατροπέα AC και εξασφαλίζει την επαναφόρτιση της σειράς συσσωρευτών με σταθερή τάση.»

Ο τελωνειακός ελεγκτής ενέμεινε στη γνώμη του, η οποία επικυρώθηκε στη συνέχεια από το Συμβούλιο των Δευτεροβαθμίων Ελεγκτών (Conferência dos Reverificadores). Κατόπιν τούτου, το Τελωνείο Λισσαβώνας (Delegação Aduaneira de Alverca) κατέταξε τα εμπορεύματα στην πορτογαλική κλάση 90 28 380 000 D.

8. Η αναιρεσείουσα υπέβαλε διοικητική ένσταση κατά της ανωτέρω πράξεως, το δε Tribunal Técnico-Aduaneiro de 1ª Instância (όργανο που εξετάζει σε πρώτο βαθμό δασμολογικές ενστάσεις) αποφάσισε να αποδώσει στα επίδικα εμπορεύματα δύο δασμολογικές κατατάξεις: το «ερμάριο αποκαλούμενο Alpes 100» υπήχθη στη «δασμολογική διάκριση [Nimexe] 85.01 B. II.ζ, στατοί μετατροπείς»· το «ερμάριο που περιέχει τη συστοιχία συσσωρευτών» κατετάγη στη «δασμολογική διάκριση 85.04 B. I., άλλοι συσσωρευτές με μόλυβδο». Τη διττή αυτή κατάταξη επεκύρωσε το Tribunal Técnico-Aduaneiro de 2ª Instância (όργανο που εξετάζει σε δεύτερο βαθμό δασμολογικές ενστάσεις) με την ακόλουθη αιτιολογία:

«Το επίμαχο εμπόρευμα αποτελείται από δύο ερμάρια: ένα που περιέχει έναν ανορθωτή, έναν μετατροπέα AC και έναν αντιστροφέα στατού διακόπτη· και ένα άλλο που περιέχει συστοιχία συσσωρευτών. Στο πρώτο από τα δύο ερμάρια, εισέρχεται εναλλασσόμενο ρεύμα μέσω δύο κυκλωμάτων, τα οποία ορίζονται ως κύκλωμα 1 και

5 — Όπως προκύπτει από την απάντηση της Πορτογαλίας σε γραπτή ερώτηση του Δικαστηρίου, η κατάταξη αυτή συμπίπτει με τη διάκριση 84.53 B. I. β.2.γγ.33 Nimexe, η οποία παρατίθεται στην παράγραφο 2 ανωτέρω.

κύκλωμα 2. Ο ανορθωτής μετατρέπει το εναλλασσόμενο ρεύμα του κυκλώματος 1 σε συνεχές, το οποίο τροφοδοτεί τον μετατροπέα AC και διατηρεί φορτισμένη τη συστοιχία συσσωρευτών, ενώ το εναλλασσόμενο ρεύμα του κυκλώματος 2 εφοδιάζει — απευθείας ή με την παρεμβολή μετασχηματιστή — τις συσκευές καταναλώσεως ρεύματος μέσω αντιστροφής κυκλωμάτων που γίνεται με τον διακόπτη, σε περιπτώσεις παροδικής υπερφορτίσεως. Ο μετατροπέας AC μετατρέπει το συνεχές ρεύμα σε εναλλασσόμενο, καθορίζοντας τη συχνότητα και την τάση του με τα χαρακτηριστικά σταθερότητας που είναι αναγκαία για την ομαλή λειτουργία μικροϋπολογιστών και άλλων συσκευών που λειτουργούν με ευαίσθητα ηλεκτρονικά εξαρτήματα. Τόσο ο ανορθωτής, όσο και ο μετατροπέας AC, ασκούν λειτουργίες που εντάσσονται στο πλαίσιο των λειτουργιών που ασκούν οι στατοί μετατροπείς οι αναφερόμενοι στον τίτλο V και στην επεξηγηματική σημείωση της κλάσεως 85.01, δεδομένου ότι ο εν λόγω τίτλος περιέχει ενδεικτική απλώς απαρίθμηση. Όσο για το δεύτερο ερμάριο, η συστοιχία συσσωρευτών αποτελεί εναλλακτική πηγή συσσωρευμένης ενέργειας, που χρησιμεύει στην τροφοδοσία του μετατροπέα AC, όταν προκύπτουν διακοπές ή κενά στο κύκλωμα 1. Δεδομένου ότι οι συστοιχίες είναι ανεξάρτητες από τις τροφοδοτούμενες συσκευές (οι οποίες είναι πλήρεις χωρίς τις συστοιχίες), η δασμολογική τους κατάταξη πρέπει να γίνει χωριστά, πλην αν οι συστοιχίες εμφανίζονται ενδεχομένως ενσωματωμένες στις τροφοδοτούμενες συσκευές. Δεν πρόκειται εδώ για μονάδες σταθεροποιήσεως, όπως αυτές που αναφέρονται στο εδάφιο D-6 της επεξηγηματικής σημειώσεως της κλάσεως 84.53, διότι δεν πρόκειται για μονάδες αποτελούσες οργανικό στοιχείο του συστήματος επεξεργασίας πληροφοριών, έχουσες ως λειτουργία να παρέχουν, ανά πάσα στιγμή και υπό τον έλεγχο του συστήματος, το ρεύμα που είναι το κατάλληλο για τις ανάγκες καθεμιάς από τις συνιστώσες μονάδες.»

9. Στις 31 Μαΐου 1994, η απόφαση του Tribunal Técnico-Aduaneiro de 2ª Instância (η οποία στη διάταξη περί παραπομπής περιγράφεται ως «η ενδίκως προσβαλλομένη διοικητική πράξη») επικυρώθηκε από Tribunal Tributário de 2ª Instância (Φορολογικό Εφετείο), το οποίο έκρινε ότι η αναιρεσείουσα δεν είχε επιτύχει να αποδείξει ότι η προσβαλλόμενη διοικητική πράξη ήταν παράνομη. Η αναιρεσείουσα τελικά προσέφυγε στο Supremo Tribunal Administrativo (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο, στο εξής: εθνικό δικαστήριο).

10. Ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, η αναιρεσείουσα ισχυρίστηκε, μεταξύ άλλων, ότι τα ερμάρια «σχηματίζουν ένα σύνολο, που έχει την — ενιαία και αδιάσπαστη — λειτουργία να ρυθμίζει και να εγγυάται την τροφοδοσία υπολογιστών με ενέργεια», και ότι, σύμφωνα με τον γενικό κανόνα 3 β', σε συνδυασμό προς την επεξηγηματική σημείωση 3 του τμήματος XVI του Κοινού Δασμολογίου [6], «η δασμολογική κατάταξη πρέπει να γίνεται με γνώμονα την κύρια λειτουργία» του εμπορεύματος [7].

11. Στη διάταξή του περί παραπομπής, το εθνικό δικαστήριο αναφέρει ότι «το ζήτημα ουσίας είναι να αποφασισθεί αν η προσβαλλόμενη διοικητική πράξη παρέβη τον

6 — Η εν λόγω σημείωση 3 έχει ως εξής: «Εκτός από αντίθετες διατάξεις, οι συνδυασμοί μηχανών διαφόρων ειδών, που προορίζονται να λειτουργούν μαζί και που αποτελούν ένα μόνο σώμα, καθώς και οι μηχανές που είναι κατασκευασμένες για να εξασφαλίζουν δύο ή περισσότερες διαφορετικές λειτουργίες, εναλλακτικές ή συμπληρωματικές, κατατάσσονται ανάλογα με την κύρια λειτουργία που χαρακτηρίζει το σύνολο.»

7 — Η αναιρεσείουσα υποστήριξε επίσης ότι — σε διαφορές επί ενδίκων μεν, τεχνικού όμως χαρακτήρα, διαφορών — το δικαστήριο πρέπει να καταφεύγει σε πραγματογνωμοσύνη, όπως η περιλαμβανόμενη σε δύο γνωματεύσεις τις οποίες υπέβαλαν για λογαριασμό της δύο ειδικοί. Εφόσον ο εκπρόσωπος του Ministério Público (εισαγγελικής αρχής) συμφώνησε μ' αυτόν τον ισχυρισμό, δεν φαίνεται να αμφισβητείται η χρήση τους στην υπό κρίση προδικαστική παραπομπή.

νόμο, διατηρώντας την κατάταξη την οποία είχε αποδώσει στο υπό κρίσιν εμπόρευμα το Tribunal Técnico-Aduaneiro de 1ª Instância» [8]. Θεωρώντας ότι η εκκρεμής ενώπιόν του διαφορά αφορά την προσήκουσα δασμολογική κατάταξη των εισαχθέντων εμπορευμάτων — στα οποία αποδόθηκαν διαδοχικά στην Πορτογαλία τέσσερις διαφορετικές δασμολογικές κλάσεις — το εθνικό δικαστήριο έκρινε ότι ήταν αναγκαίο να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα ερωτήματα:

«1) Λαμβάνοντας υπόψη τα πραγματικά περιστατικά που θεωρούνται με την παρούσα απόφαση ως αποδεδειγμένα (βλ. ενότητα 3 του σκεπτικού και ειδικότερα τα περιγραφόμενα υπό τα στοιχεία Α΄ έως Δ΄ και ΙΑ΄, σελίδες 7 έως 12) [9] και τους εφαρμοστέους κοινοτικούς κανόνες, προσήκει στο επίδικο εμπόρευμα η διττή δασμολογική κατάταξη στην οποία προέβη το Tribunal Técnico de 1ª Instância και την οποία στη συνέχεια επιβεβαίωσε το Tribunal Técnico de 2ª Instância και το Tribunal Tributário de 2ª Instância;

2) Σε περίπτωση αποφατικής απαντήσεως, ποια είναι η προσήκουσα δασμολογική του κατάταξη;»

8 — Το εθνικό δικαστήριο αναφέρει ότι η Πορτογαλία υποχρεώθηκε να εφαρμόζει την ονοματολογία του ΚΔ από την 1η Μαρτίου 1986 (σύμφωνα με την Πράξη Προσχωρήσεως του Βασιλείου της Ισπανίας και της Πορτογαλικής Δημοκρατίας στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, ΕΕ 1985, L 302, σ. 23).

9 — Τα πραγματικά αυτά στοιχεία σκιαγραφούνται στις παραγράφους 5 έως 9 ανωτέρω.

III — Παρατηρήσεις

12. Γραπτές παρατηρήσεις υπέβαλαν η αναιρεσείουσα της κύριας δίκης, η Πορτογαλική Δημοκρατία και η Επιτροπή. Το Δικαστήριο αποφάσισε, σύμφωνα με το άρθρο 104, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, να παραλείψει την προφορική διαδικασία, η οποία δεν είχε ζητηθεί.

13. Η αναιρεσείουσα επικαλείται το πόρισμα της πραγματογνωμοσύνης, την οποία είχε ζητήσει η ίδια για να τη χρησιμοποιήσει στην εθνική δίκη, το οποίο πόρισμα αναφέρει, πρώτον, ότι το περιέχον τον ανορθωτή τμήμα της συσκευής δεν μπορεί να λειτουργήσει χωρίς τους συσσωρευτές, δεύτερον, ότι η συσκευή δεν είναι ρυθμιστής, εφόσον το εξερχόμενο απ' αυτήν ρεύμα δεν προκύπτει από κάτι πράγματι ρυθμιζόμενο απ' αυτήν, και, τέλος, ότι δεν είναι μετατροπέας, εφόσον δεν μετατρέπει ούτε εναλλασσόμενο ρεύμα σε συνεχές ούτε το αντίστροφο. Το πόρισμα αυτό συνάδει, κατά την άποψη της αναιρεσείουσας, τόσο προς τον γενικό κανόνα 3 β΄, όσο και προς την επεξηγηματική σημείωση 3 του τμήματος XVI της εκδόσεως του 1986 του ΚΔ, κατά τους οποίους προϊόντα συναπαρτιζόμενα από διάφορα συστατικά μέρη πρέπει να κατατάσσονται σύμφωνα με το συστατικό μέρος που τους δίνει τον ουσιώδη τους χαρακτήρα, στην προκειμένη δηλαδή περίπτωση, εκείνο που επιτρέπει στη συσκευή να ελέγχει και να εξασφαλίζει τη συνεχή παροχή ενέργειας.

14. Κατά την άποψη της Πορτογαλίας, η προσβαλλόμενη ταξινόμηση πρέπει να

διατηρηθεί. Υποστηρίζει ότι τα επίδικα εμπορεύματα δεν μπορούν να καταταγούν σε μία και μόνη κλάση βάσει του ουσιώδους τους χαρακτήρα, διότι οι συσσωρευτές είναι ανεξάρτητοι από τη συσκευή ηλεκτρικής παροχής, η οποία είναι αφ' εαυτής πλήρης και, άρα, δεκτική χωριστής δασμολογικής κατατάξεως.

15. Η Επιτροπή αναφέρει, προκαταρκτικώς, ότι το Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο, βάσει του άρθρου 177 της Συνθήκης, να εφαρμόζει το κοινοτικό δίκαιο σε συγκεκριμένες πραγματικές περιστάσεις. Κατά την άποψή της, επομένως, τα υποβληθέντα ερωτήματα πρέπει να αναδιατυπωθούν. Η Επιτροπή θεωρεί ότι, κατ' ουσίαν, τα ζητήματα που ανακύπτουν είναι τρία: i) Περιέχει το τμήμα XVI της εκδόσεως του 1986 του ΚΔ διατάξεις στις οποίες να μπορούν να καταταγούν εμπορεύματα, όπως τα επίμαχα στην κύρια δίκη, αν θεωρηθούν ότι συναποτελούν μία μόνη λειτουργική μονάδα, σε μία μόνη δασμολογική κλάση ή διάκριση; ii) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο αναδιατυπωμένο ερώτημα, καλύπτονται τέτοια εμπορεύματα από τις δασμολογικές διακρίσεις 85.01 Β. ΙΙ.ζ και 85.04 Β. Ι; iii) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο δεύτερο αναδιατυπωμένο ερώτημα, σε ποιαν άλλη κλάση ή διάκριση πρέπει να καταταγούν τα εμπορεύματα αυτά;

16. Η Επιτροπή διατείνεται ότι, για να καταταγούν πλείονα διαφορετικά εμπορεύματα σε μία κλάση (στην έκδοση του 1986 τουλάχιστον) του ΚΔ, πρέπει ο συνδυασμός των εμπορευμάτων να επιτελεί μία μοναδική και ειδική λειτουργία, που να αποτυπώνεται στην οικεία ονοματολογία, ήτοι στα κεφάλαια 84 ή 85 του ΚΔ. Υποστηρίζει, όμως, ότι η επίδικη εδώ συνδυασμένη λειτουργία, της εγγυήσεως δηλαδή της αδιάκοπης παροχής ηλεκτρικής ενέργειας, δεν περιλαμβάνεται στην εν λόγω ονοματολογία. Επί πλέον, η λειτουργία αυτή δεν διαφέρει θεμελιωδώς από εκείνη που επιτελεί το ερμάριο που περιέχει τον ανορθωτή, τον μετατροπέα AC και τον αντιστροφέα στατού διακόπτη (στο εξής: ερμάριο Α), το οποίο, κατά την άποψη της Επιτροπής, μπορεί, ως εκ τούτου, να θεωρηθεί ως συνιστών αφ' εαυτού μία πλήρη συσκευή. Στο δεύτερο αναδιατυπωμένο ερώτημα, η Επιτροπή, αναφερόμενη ειδικότερα στις εφαρμοστέες επεξηγηματικές σημειώσεις του Συμβουλίου Τελωνειακής Συνεργασίας (στο εξής: ΣΤΣ), υποστηρίζει ότι η διάκριση 85.01 Β. ΙΙ.ζ Nimexe (δηλαδή «μετατροπείς στατοί, ανορθωτές και ανορθωτικός εξοπλισμός») πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι περικλείει το ερμάριο Α. Όσο για το ερμάριο που περιέχει τη συστοιχία συσσωρευτών (στο εξής: ερμάριο Β), ισχυρίζεται ότι τόσο το κείμενο της διακρίσεως 85.04 Β. Ι του ΚΔ, όσο και η επεξηγηματική σημείωση που τη συνοδεύει (ήτοι «συσσωρευτές με μόλυβδο»), συνηγορούν υπέρ της κατατάξεώς του στη διάκριση αυτή.

IV — Ανάλυση

17. Η λειτουργία του άρθρου 177 της Συνθήκης είναι «να εξασφαλίσει την ενότητα της ερμηνείας του κοινοτικού δικαίου» εντός των κρατών μελών [10]. Η κατανομή

10 — Απόφαση της 27ης Μαρτίου 1963, συνεκδικασθείσες υποθέσεις 28/62 έως 30/62, Da Costa (Συλλογή τόμος 1954-1964, σ. 891).

των αρμοδιοτήτων μεταξύ του Δικαστηρίου και των εθνικών δικαστηρίων συνεπάγεται ότι το αιτούν δικαστήριο εφαρμόζει τις οικείες διατάξεις ή τους κανόνες του κοινοτικού δικαίου, τους οποίους έχει ερμηνεύσει το Δικαστήριο, στη συγκεκριμένη υπόθεση που εκκρεμεί ενώπιόν του [11]. Υπό τις περιστάσεις της παρούσας υποθέσεως, όπου με το πρώτο προδικαστικό ερώτημα ζητείται, όπως συνάγεται, από το Δικαστήριο να ορίσει αν το αμφισβητούμενο διοικητικό μέτρο είναι ορθό, συμφωνώ με την αναδιατύπωση των ερωτημάτων την οποία πρότεινε η Επιτροπή.

18. Η Επιτροπή, στηριζόμενη ιδίως στις σχετικές επεξηγηματικές σημειώσεις του ΣΤΣ, ισχυρίζεται ότι, παρ' όλον ότι ο ουσιώδης χαρακτήρας του συστήματος UPS είναι να εξασφαλίζει την αδιάκοπη παροχή ηλεκτρικού ρεύματος, εμπορεύματα όπως το εισαχθέν από την αναιρεσείουσα δεν μπορούν να καταταγούν με αναφορά σ' αυτόν τον χαρακτήρα, εφόσον αυτός δεν αποτυπώνεται στην ονοματολογία που περιλαμβάνεται στα κεφάλαια 84 ή 85 της εκδόσεως του 1986 του ΚΔ. Δεν νομίζω ότι η απόλυτη αυτή θέση αρμόζει στην παρούσα υπόθεση. Νομίζω ότι ο γενικός κανόνας 3 β' ασκεί επιρροή και ότι πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί αν εφαρμόζεται στη συγκεκριμένη περίπτωση.

19. Κατά τον γενικό κανόνα 3 β', όταν ο κανόνας 3 α' δεν βοηθάει, εφαρμόζεται ο κανόνας 3 β'. Κατά τον κανόνα 3 α', «η περισσότερο εξειδικευμένη κλάση πρέπει να έχει προτεραιότητα έναντι των κλάσεων με γενικότερο περιεχόμενο», ενώ, κατά τον κανόνα 3 β', «(...) τα τεχνουργήματα και τα είδη που αποτελούνται από διάφορες ύλες ή προκύπτουν από τη συναρμολόγηση διαφόρων αντικειμένων (...) πρέπει να κατατάσσονται σύμφωνα με *την ύλη ή το είδος* που δίνει σ' αυτά *τον ουσιώδη τους χαρακτήρα*, όταν είναι δυνατός αυτός ο καθορισμός» (η υπογράμμιση δική μου). Καθοδήγηση σχετικά με την ερμηνεία αυτού του κανόνα μπορεί να ληφθεί από τις σχετικές επεξηγηματικές σημειώσεις του ΣΤΣ [12]. Εκεί, τα σύνθετα τεχνουργήματα ορίζονται ως «εκείνα των οποίων τα συστατικά μέρη συνδέονται προς άλληλα κατά τρόπον ώστε να σχηματίζουν ένα αδιάσπαστο στην πράξη σύνολο», και ως «εκείνα των οποίων τα συστατικά μέρη δύνανται μεν να χωριστούν, προσαρμόζονται όμως το ένα με το άλλο και είναι συμπληρωματικά προς άλληλα, σχηματίζουν δε από κοινού ένα σύνολο, που δυσχερώς θα μπορούσε να πωληθεί σε χωριστά τμήματα» [13]. Κατά το σχόλιο του ΣΤΣ, ο παράγων που καθορίζει τον ουσιώδη χαρακτήρα των εμπορευμάτων ποικίλλει ανάλογα με το είδος των εμπορευμάτων και μπορεί να προσδιοριστεί «από τη φύση του υλικού ή του συστατικού μέρους, τον όγκο, την ποσότητα, το βάρος ή την αξία του, ή από τον ρόλο ενός συστατικού υλικού σε σχέση προς τη χρήση των εμπορευμάτων» [14].

20. Η θεώρηση αυτή αποτυπώνεται σε μεγάλο βαθμό στη νομολογία του Δικαστη-

11 — Βλ., π. χ., απόφαση της 23ης Οκτωβρίου 1975, υπόθεση 35/75, Maïsa (Συλλογή τόμος 1975, σ. 365, σκέψη 3).

12 — Το Δικαστήριο έχει παγίως κρίνει ότι οι επεξηγηματικές σημειώσεις του ΣΤΣ και οι γνωμοδοτήσεις περί κατατάξεως «αποτελούν ερμηνευτικό μέσο που προσδιορίζει τόσο την αρχική, όσο και την σύγχρονη σημασία και το περιεχόμενο των διαφόρων δασμολογικών κλάσεων (...)» και ότι πρέπει, επομένως, «να αναγνωρίζονται (...) ως έγκυρα μέσα για την ερμηνεία των δασμολογικών κλάσεων» του ΚΔ· βλ., π. χ., απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 1970, υπόθεση 14/70, Bakels (Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 533, σκέψεις 9 και 11), και, πιο πρόσφατα, απόφαση της 16ης Ιουνίου 1994, υπόθεση C-35/93, Develop Dr. Eisbein (Συλλογή 1994, σ. I-2655, σκέψη 21).

13 — ΣΤΣ, Επεξηγηματικές Σημειώσεις, Κανόνες Ερμηνείας της Ονοματολογίας, κανόνας 3 b, σχόλιο VIII, 2η έκδοση 1966, τόμ. 1 (εκτύπωση 1978).

14 — ΣΤΣ, Επεξηγηματικές Σημειώσεις, Κανόνες Ερμηνείας της Ονοματολογίας, κανόνας 3 b, σχόλιο VII, 2η έκδοση 1966, τόμ. 1 (εκτύπωση 1978).

ρίου, χωρίς όμως να δίνεται ιδιαίτερη έμφαση στο χρησιμοποιούμενο υλικό. Έτσι, στην υπόθεση ELBA [15], όπου ασχολήθηκε με την κατάταξη πλαστικών βάσεων περιεχουσών «κύκλους διαλείποντος φωτισμού», που εχρησιμοποιούντο, μεταξύ άλλων, σε χριστουγεννιάτικα δένδρα, το Δικαστήριο έκρινε ότι «δεν δύναται να υποστηριχθεί ότι ο "ουσιώδης χαρακτήρας" του εμπορεύματος, κατά την έννοια [των Γενικών Κανόνων] καθορίζεται από το χρησιμοποιούμενο υλικό», αλλ' ότι, αντιθέτως, «ο ουσιώδης χαρακτήρας του είδους προκύπτει (...) από τον λειτουργικό προορισμό του είδους ως διακοσμητικής συσκευής φωτισμού, ανεξάρτητα από την ύλη της βάσεώς του» [16]. Στην υπόθεση Sportex [17], όπου ζητήθηκε από το Δικαστήριο να αποφανθεί επί της κατατάξεως εμπορευμάτων που ήσαν γνωστά ως «prepregs με ίνες άνθρακα», έκρινε ότι «η μόνη διάταξη που [μπορούσε] να χρησιμεύσει για την κατάταξη του προϊόντος αυτού», όταν οι χωριστές διακρίσεις στις οποίες θα μπορούσαν διαφορετικά να καταταγούν τα εμπορεύματα ήσαν «γενικού περιεχομένου», ήταν ο γενικός κανόνας 3 β' [18]. Δέχτηκε ότι, κατά τον κανόνα 3 β', «είναι ανάγκη, για τη δασμολογική κατάταξη ενός προϊόντος, να εξακριβωθεί ποια από τις ύλες που το αποτελούν είναι αυτή που του προσδίδει τον ουσιώδη του χαρακτήρα, αν δηλαδή το προϊόν θα εξακολουθούσε να διατηρεί ή όχι τις ιδιότητες που το χαρακτηρίζουν, χωρίς το ένα ή το άλλο από τα συστατικά του στοιχεία» [19].

21. Παρ' όλον ότι, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η έκδοση του 1986 της ονοματολογίας του ΚΔ δεν περιέχει κλάση ή διάκριση που να καλύπτει τη λειτουργία της εξασφαλίσεως της αδιάκοπης παροχής ηλεκτρικού ρεύματος, είμαι πεπεισμένος ότι, αν αναγνωσθεί υπό το πρίσμα των Γενικών Κανόνων, η ονοματολογία επιτρέπει την κατάταξη των εμπορευμάτων διά της αναφοράς στη λειτουργία αυτή. Κατά συνέπεια, είναι αναγκαίο, κατά την άποψή μου, να οριστεί, πρώτον, ποιος είναι ο βασικός σκοπός ενός συστήματος UPS και, δεύτερον, ποια κατάταξη του ΚΔ ορίζει ακριβέστερα τον βασικό αυτόν σκοπό.

22. Βασικός σκοπός ενός συστήματος UPS είναι να εξασφαλίζει τη συνεχή και ισόροπη παροχή ηλεκτρικού ρεύματος. Στην σημερινή εποχή της τεχνολογίας της πληροφορήσεως, τέτοια συστήματα χρησιμοποιούνται συχνά, όχι όμως αποκλειστικά, για τη διατήρηση δικτύων υπολογιστών και την προστασία των δεδομένων από τυχαία βλάβη ή διαγραφή. Συμφωνώ με την άποψη της Επιτροπής ότι τέτοια συστήματα δεν μπορούν, αφ' εαυτών, να θεωρηθούν ως «αυτόματες μηχανές επεξεργασίας πληροφοριών», κατά την κλάση 84.53 του ΚΔ. Η Επιτροπή ορθώς τονίζει την απόφανση του Tribunal Técnico-Aduaneiro de 2ª Instância ότι τα επίδικα στην κύρια δίκη εμπορεύματα δεν είναι «μονάδες σταθεροποιήσεως, όπως εκείνες που αναφέρονται στο εδάφιο D-6 της επεξηγηματικής σημειώσεως της κλάσεως 84.53, διότι *δεν πρόκειται για μονάδες αποτελούσες οργανικό στοιχείο του συστήματος επεξεργασίας πληροφοριών*, έχουσες ως λειτουργία να παρέχουν, ανά πάσα στιγμή και υπό τον έλεγχο του συστήματος, το ρεύμα που είναι το κατάλληλο για τις ανάγκες καθεμιάς από τις συνιστώσες μονάδες» (η υπογράμμιση δική μου). Επί του πραγματικού όμως αυτού ζητήματος πρέπει να αποφανθεί τελικά το εθνικό δικαστήριο.

15 — Απόφαση της 14ης Ιουλίου 1981, υπόθεση 205/80 (Συλλογή 1981, σ. 2097).

16 — Σκέψη 17.

17 — Απόφαση της 21ης Ιουνίου 1988, υπόθεση 253/87 (Συλλογή 1988, σ. 3351).

18 — Σκέψη 7.

19 — Σκέψη 8.

23. Με δεδομένο ότι οι επίδικες μονάδες δεν είναι μονάδες συστήματος επεξεργασίας δεδομένων, παραμένει να οριστεί πώς πρέπει να καταταγούν. Παρά τη σημαντική λειτουργία που επιτελεί η συστοιχία συσσωρευτών σε ένα σύστημα UPS, είναι σαφές ότι δεν είναι αυτή που του προσδίδει τον ουσιώδη του χαρακτήρα. Επιτρέπει τη συσσώρευση ενέργειας, δεν μπορεί όμως να επιτελέσει τη λειτουργία η οποία αναμένεται από τη συσκευή του ερμαρίου Α (ήτοι τον ανορθωτή, τον μετατροπέα AC και τον αντιστροφέα στατού διακόπτη). Αντιθέτως, λειτουργία της είναι να εξασφαλίζει ότι τα περιεχόμενα στο ερμάριο Α μέρη ενός συστήματος UPS εξακολουθούν να λειτουργούν όποτε συμβεί διακοπή ρεύματος· έτσι, οι συσσωρευτές έχουν επικουρικό ρόλο προς εκείνον του ερμαρίου Α.

24. Συνεπώς, είμαι πεπεισμένος ότι ο ουσιώδης χαρακτήρας ενός συστήματος αδιάκοπης παροχής ηλεκτρικού ρεύματος προσδίδεται από τον συνδυασμό του ανορθωτή, του μετατροπέα AC και του αντιστροφέα στατού διακόπτη. Συμφωνώ με την παρατήρηση της Επιτροπής ότι η κλάση 90.28 (ήτοι «ηλεκτρικά ή ηλεκτρονικά όργανα και συσκευές μέτρησης, επαλήθευσης, ελέγχου, ρύθμισης ή ανάλυσης») δεν πρέπει να εφαρμοστεί σε συσκευές όπως οι επίδικες. Υπ' αυτές τις συνθήκες, νομίζω ότι τα συστατικά μέρη ενός συστήματος αδιάκοπης παροχής ηλεκτρικού ρεύματος πρέπει να θεωρούνται ως «μετασχηματιστές και μετατροπείς ρεύματος στατοί (ανορθωτές, κλπ.)· πηνία αντίδρασης και αυτεπαγωγής», κατά την έννοια της διακρίσεως 85.01 Β. ΙΙ της εκδόσεως του 1986 του ΚΔ (δηλαδή 85.01 Β. ΙΙ.ξ Nimexe).

V — Συμπέρασμα

25. Υπό το πρίσμα των προλεχθέντων, συνιστώ στο Δικαστήριο να απαντήσει στα υποβληθέντα από το Supremo Tribunal Administrativo ερωτήματα ως εξής:

«1) Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3331/85 του Συμβουλίου, της 5ης Δεκεμβρίου 1995, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 950/68 περί του Κοινού Δασμολογίου, το μέρος της συσκευής ενός συστήματος αδιάκοπης παροχής ηλεκτρικού ρεύματος που περιλαμβάνει συστοιχία συσσωρευτών δεν πρέπει να κατατάσσεται χωριστά από το μέρος που περιλαμβάνει έναν ανορθωτή, έναν μετατροπέα AC και έναν αντιστροφέα στατού διακόπτη, το οποίο, σύμφωνα με τον γενικό κανόνα 3 β' για την ερμηνεία της ονοματολογίας του Κοινού Δασμολογίου, πρέπει να θεωρηθεί ότι προσδίδει στο εν λόγω σύστημα τον ουσιώδη του χαρακτήρα.

2) Όταν ο ουσιώδης χαρακτήρας εμπορευμάτων που περιλαμβάνουν σύστημα αδιάκοπης παροχής ηλεκτρικού ρεύματος ορίζεται με αναφορά στη λειτουργία την οποία επιτελούν ο ανορθωτής, ο μετατροπέας AC και ο αντιστροφέας στατού διακόπτη, εισαγόμενα προϊόντα που περιέχουν τα μέρη αυτά πρέπει, υπό το κράτος της εκδόσεως του Κοινού Δασμολογίου που περιέχεται στον κανονισμό 3331/85, να θεωρηθούν ότι υπάγονται στη διάκριση 85.01 Β. ΙΙ.»